

โมเดลการบริหารวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร
A Model of Academic Administration for Quality Enhancement
of Private Vocational Schools in Bangkok

สวัสดี อุดมโภชน์

Sawat Udompoch

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

Rajapruek University

e-mail: olando12888@yahoo.com

Received: December, 2 2019

Revised: December, 22 2019

Accepted: December, 27 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างโมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อสร้างคู่มือการใช้งานโมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การดำเนินการวิจัยมี 1 ระยะและมี 2 ขั้นตอน โดยระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบและสร้างโมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของโมเดลการบริหารงานวิชาการโดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 551 คน ขั้นตอนที่ 2 สร้างโมเดลและตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยการสัมมนาอิงกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ แล้วจัดทำคู่มือการดำเนินการตามโมเดล ประเมินความเหมาะสมของคู่มือโดยผู้เชี่ยวชาญ 12 คน โดยมีค่า IOC ระหว่าง 0.60-1.00 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า โมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร มี 2 องค์ประกอบหลัก 12 องค์ประกอบย่อย คือ องค์ประกอบหลักที่ 1 วิจัย พัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ มี 6 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ส่งเสริม สนับสนุน นักเรียน และบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาและการประกอบอาชีพ 2) วิเคราะห์และประเมินผลการใช้หลักสูตร ผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนการสอน การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ทางการศึกษา การจัดอบรมและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษา 3) เผยแพร่ งานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ของครูและนักเรียน 4) ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายนอก 5) จัดทำแผนและโครงการต่าง ๆ 6) บำรุงรักษาอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้งาน องค์ประกอบหลักที่ 2 การส่งเสริม

ผลผลิตเพื่อการค้าและธุรกิจ มี 6 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ส่งเสริมให้ ครู นักเรียน สร้างผลผลิต และจัดทำแผนธุรกิจเพื่อร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน 2) ตรวจสอบผลผลิตให้ตรงมาตรฐาน 3) วางแผนประชาสัมพันธ์ โดยการร่วมมือกับเอกชน ชุมชน และภาครัฐ เพื่อจำหน่ายผลผลิต ระหว่างกำลังศึกษาอยู่เพื่อการเรียนรู้ 4) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย ของธุรกิจการค้าเป็นประจำทุกเดือน 5) รวบรวมข้อมูลเพื่อปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนางาน 6) บำรุงรักษาอุปกรณ์การผลิตให้อยู่ในสภาพที่ดี ผลการประเมินความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความมีประโยชน์ของโมเดล พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ การบริหารวิชาการ คุณภาพการศึกษา

ABSTRACT

The purpose of this research was to: 1) construct a model of academic administration for quality enhancement in Vocational Schools in Bangkok, and 2) construct a manual of academic administration for quality enhancement in Vocational Schools in Bangkok. The research was conducted in 1 phase which consisting of 2 steps as follows. Phase I: was studying of factors and constructing a model of academic administration for quality enhancement in Vocational Schools in Bangkok with the following steps. Steps 1: was studying the elements of the model of academic administration for quality enhancement in Vocational Schools in Bangkok through reviewed of related literature, studying the opinions of 551 aimed subjects consisting of school executives and academic teachers. Step 2: was constructing a model of academic administration for quality enhancement in Vocational Schools in Bangkok and examining its appropriateness, feasibility, and usefulness by using a connoisseurship seminar with 12 experts. In preparing a manual for the model implementation and evaluating the manual were using 5 experts in revealing the IOC value in between 0.60-1.00. Statistics used for the research were percentage, mean, and standard deviation. Research revealed that a model of academic administration for quality enhancement in Vocational Schools in Bangkok consisted of 2 main elements, 12 indicators. The first major element was scoped of research, technology and innovation development with 6 indicators as follows: 1) Encourage and support students and the personnel on research and development in technology, innovation and the invention for the advantage in the studies and earning a living. 2) Analyze and evaluate of using curriculum, studies and instruction achievement, using tools and

educational equipments, the arrangement of trainings and activities in the school. 3) Publish research and the invention of a teacher and a student. 4) Coordinate activities and cooperate with all outsiders. 5) Make the plan and all projects. 6) Maintain all equipments for usable. The second major element was to encourage the production for the business with 6 indicators as follows: 1) Encourage teacher and student to produce the products and making business plan for cooperative with the government and private sectors, 2) Check the products directly to the standard, 3) Plan the public relations by cooperating with privates, communities, and the government sectors, for selling the products in between studying for learning skills. 4) Do regularly receiving and paying account of the business. 5) Collect the data for rectifying and developing the work. 6) Maintain production equipments in good condition. The feasibility of appropriateness and usefulness of academic administration model, in overall view and in each specific indicator were at the highest levels.

Keywords: A model development, Academic Administration, Educational Quality

บทนำ

การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาในปัจจุบัน รัฐได้เน้นถึงโรงเรียนหรือสถานศึกษาให้เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะโรงเรียนคือหน่วยปฏิบัติการ ผลของการจัดการศึกษาจะเป็นอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติงานหรือการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนอาชีวศึกษาจึงมีภารกิจหลักคือการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร บุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้อ คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา

การบริหารงานวิชาการ เป็นงานหลักและเป็นหัวใจในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนอาชีวศึกษา โดยการให้การศึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียนเพื่อให้เป็นพลเมืองดีและเป็นแรงงานของชาติ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2555) ได้กำหนดงานบริหารโรงเรียนไว้ 4 งาน คือ งานบริหารวิชาการ งานฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ งานบริหารทรัพยากร และงานฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา งานบริหารวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียน โดยแบ่งเป็น 6 หน่วยงานย่อยคือ แผนกวิชา งานพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน งานวัดผลประเมินผล งานวิทยบริการและห้องสมุด งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และงานสื่อการเรียนการสอน ตามบทบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 คณะกรรมการสำนักงานการอาชีวศึกษามุ่งกระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุด เพื่อที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว และรวดเร็ว และสอดคล้องกับความต้องการ

ของผู้เรียน ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การดำเนินการดังกล่าวทำให้การจัดการศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ และสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผลประเมินผล ให้เป็นไปตามมาตรฐานและมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ.ม.ป.ป. : 33)

โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ได้กำหนดยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาการศึกษาในการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน ให้มีคุณภาพทางด้านวิชาการให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของสำนักรับรองมาตรฐาน ในระยะที่ผ่านมาโรงเรียนอาชีวศึกษามีนักเรียน นักศึกษาสนใจเรียนน้อยลงเป็นอย่างมากเนื่องจากการเรียนรู้ไม่ตรงตามตลาดต้องการ เรียนแล้วยังไม่สามารถตอบโจทย์คือการสร้างเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้ประเทศได้ อีกทั้งยังไม่ได้มีการทำวิจัยใด ๆ เพื่อการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพทางการศึกษา แต่อย่างไรก็ตาม

ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นบุคลากรทางการศึกษาซึ่งสังกัดอยู่ในหน่วยงานของมหาวิทยาลัยเอกชน จึงสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร เพื่อการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการและเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร เพื่อเสนอเป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยจะศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการแล้วพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ต่อไป

คำถามการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีคำถามสำหรับการวิจัย คือ โมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ควรประกอบด้วยอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างโมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อสร้างคู่มือการใช้งานโมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อสร้างและพัฒนาโมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

โมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีองค์ประกอบหลัก 2 องค์ประกอบ คือ วิจัย พัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ และการส่งเสริมผลผลิตเพื่อการค้าและธุรกิจ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 381 คน ครูผู้สอน จำนวน 5,025 คน รวมทั้งหมด 5,406 คน ในปีการศึกษา 2562

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 191 คน ครูผู้สอนจำนวน 360 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบคลัสเตอร์ โดยการใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) รวมทั้งหมด 551 คน ในปีการศึกษา 2562

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา คือ การบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีองค์ประกอบหลัก 2 องค์ประกอบ คือ 1) วิจัย พัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ และ 2) การส่งเสริมผลผลิตเพื่อการค้าและธุรกิจ

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย จำแนกได้ดังนี้

1. กรอบแนวคิดของขอบข่ายการบริหารงานด้านวิชาการ มีดังนี้คือ วิจัย พัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ องค์ประกอบย่อยคือ 1) ส่งเสริม สนับสนุน นักเรียน และบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาและการประกอบอาชีพ 2) วิเคราะห์และประเมินผลการใช้หลักสูตร ผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนการสอน การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ทางการศึกษา การจัดอบรมและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษา 3) เผยแพร่งานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ของครูและนักเรียน 4) ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายนอก 5) จัดทำแผนและโครงการต่าง ๆ 6) บำรุงรักษาอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้งาน

2. กรอบแนวคิดของการส่งเสริมผลผลิตเพื่อการค้าและธุรกิจ ประกอบด้วยตัวแปรย่อยคือ 1) ส่งเสริมให้ ครู นักเรียน สร้างผลผลิต และจัดทำแผนธุรกิจเพื่อร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน 2) ตรวจสอบผลผลิตให้ตรงมาตรฐาน 3) วางแผนประชาสัมพันธ์ โดยการร่วมมือกับเอกชน ชุมชน และภาครัฐ เพื่อจำหน่ายผลผลิต ระหว่างกำลังศึกษาอยู่เพื่อการเรียนรู้ 4) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย ของธุรกิจการค้าเป็นประจำทุกเดือน 5) รวบรวมข้อมูลเพื่อปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนางาน 6) บำรุงรักษาอุปกรณ์การผลิตให้อยู่ในสภาพที่ดี

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบ และสร้างรูปแบบ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของโมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

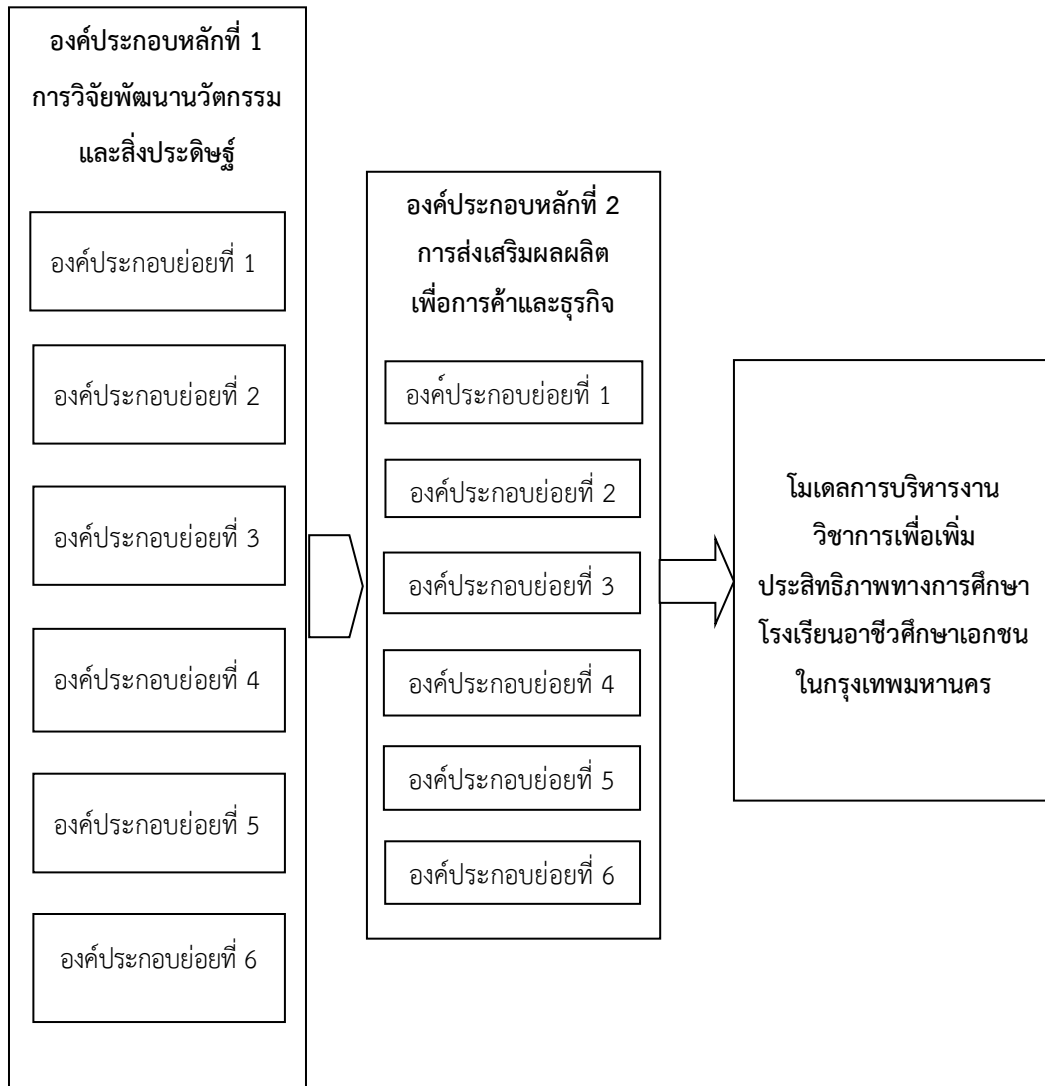
ขั้นตอนที่ 2 สร้างโมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร และสร้างและประเมินคู่มือการดำเนินงานตามโมเดลบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนที่ 3 สร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลของการสร้างและพัฒนาโมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีประเด็นหลัก ๆ ดังนี้ 1) ผลการสร้างโมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร และสร้างคู่มือการดำเนินการตามโมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการสร้างโมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร คือ รูปแบบประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลัก คือ องค์ประกอบหลักที่ 1 คือ การวิจัย พัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ องค์ประกอบย่อยคือ 1) ส่งเสริม สนับสนุนนักเรียน และบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาและการประกอบอาชีพ 2) วิเคราะห์และประเมินผลการใช้หลักสูตร ผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนการสอน การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ทางการศึกษา การจัดอบรม และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษา 3) เผยแพร่งานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ของครูและนักเรียน 4) ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ภายนอก 5) จัดทำแผนและโครงการต่าง ๆ 6) บำรุงรักษาอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้งาน องค์ประกอบหลักที่ 2 คือ การส่งเสริมผลผลิตเพื่อการค้าและธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบย่อยคือ 1) ส่งเสริมให้ ครู นักเรียน สร้างผลผลิต และจัดทำแผนธุรกิจเพื่อร่วมมือกับภาครัฐและเอกชน 2) ตรวจสอบผลผลิตให้ตรงมาตรฐาน 3) วางแผนประชาสัมพันธ์ โดยการร่วมมือกับเอกชน ชุมชน และภาครัฐ เพื่อจำหน่ายผลผลิต ระหว่างกำลังศึกษาอยู่เพื่อการเรียนรู้ 4) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย ของธุรกิจการค้าเป็นประจำทุกเดือน 5) รวบรวมข้อมูลเพื่อปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนางาน 6) บำรุงรักษาอุปกรณ์การผลิตให้อยู่ในสภาพที่ดี



ภาพที่ 1 โมเดลการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร

การอภิปรายผล

องค์ประกอบหลักที่ 1 มีเพียง 6 องค์ประกอบ ซึ่งมาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และมาจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 12 ท่าน ซึ่งสังเกตเห็นว่าในการปฏิบัติงานจริงนั้นควรมีเพียง 6 องค์ประกอบ

องค์ประกอบหลักที่ 2 จากการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้มีเพียง 6 องค์ประกอบย่อย ทั้งนี้เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญสังเกตเห็นว่าเพื่อให้องค์ประกอบต่าง ๆ สอดคล้องกับความเป็นจริงในการปฏิบัติงาน

การนำผลองค์ประกอบเพื่อหาความเหมาะสมของเนื้อหา ความเป็นไปได้ในการใช้งาน และการนำไปใช้ประโยชน์ จะเห็นได้ว่าคู่มือองค์ประกอบของโมเดลการบริหารวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทาง

การศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร มีความเหมาะสมของเนื้อหาสูง มีความเป็นไปได้สูง และมีประโยชน์สูงสุด ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก ๆ คือ องค์ประกอบหลักที่ 1 มี 6 องค์ประกอบ และองค์ประกอบหลักที่ 2 มีเพียง 6 องค์ประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับ ขจรศักดิ์ อินทรโสภา และประเสริฐ อินทรรัักษ์ (2017 : 132-140) กล่าวถึงกระบวนการบริหารวิชาการไว้ว่ามี 5 องค์ประกอบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอนันต์ งามสะอาด (2006) ซึ่งมีผลวิจัยว่า กระบวนการบริหารวิชาการประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ

บรรณานุกรม

- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งส่วน ราชการภายในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น พ.ศ. 2547. **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 121 ตอนพิเศษ 40 ก หน้า 3-4 ลงวันที่ 5 สิงหาคม 2547.
- ขจรศักดิ์ อินทรโสภา และ ประเสริฐ อินทรรัักษ์. (2560). รูปแบบการบริหารการศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา เอกชนสู่ประชาคมอาเซียน. **Technical Education Journal King Mongkut's University of Technology**. Vol.8, No.1, January-June.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2555). **มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555**.
หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร.
- อนันต์ งามสะอาด. (2549). **The collaborative Management in dual vocational training: a case study of Detudom Technical College**. Unpublished doctoral dissertation, Educational Administration, Graduate School, Khonkaen University.
- Krejcie and Morgan. (1970). **Determining Sample Size for Research activities**. Educational and Psychological Measurement.